

πένητας, πολλῶ μᾶλλον
ἀδωιάτον οὐ τῷ θεῷ
προσδοχόμενος καὶ λα-
λῶντας, θνητὰς ἔχειν
ψυχὰς. **Θάνατος**

γὰρ ψυχῆς, ἀσέβεια, ἢ
βίβη ἀθένομα. οὐκ ἔν
καὶ ζωὴ ψυχῆς ἢ τῷ θεῷ
λατρεία, καὶ βίβη ὁ
ταύτη πρέπων. βίβη
δὲ ὅσιον, ἢ τῷ τῷ θεῷ λα-
τρεία πρέπων, προσδο-
χὴ σωάγῃ, καὶ θησαυ-
εῖξει θαυμασῶς τῆς ἡ-
μετέρας ψυχῆς.

regem familiariter allo-
quantur, & apud illum
locum obtinent dignita-
tis, fieri non potest ut in-
opia laborent: fieri omni-
nò longè difficilius potest,
ut qui supplices ad Deum
accedunt, & cum eo col-
loquuntur, mortales a-
nimos nanciscantur.

Mors enim est animi,
vita à pietate, ac legibus
aliena. Eiusdem igitur
animi vita constat & re-
ligione, & actionibus vi-
uendi, quæ cum religio-

ne consentiunt, atque, viuendi rationem sanctitate
illustrem, ac diuino cultui congruentem, preces af-
ferunt, & in animos nostros mirificata rerum om-
nium preciosarum copiam recondunt.

Εἴτε γὰρ παρθενίας
πρὸς ἐρασῆς, εἴτε τὴν ἐν
γάμῳ σωφροσύνην τι-
μᾶν ἐσθδακῶς, εἴτε
κρατεῖν ὀργῆς, καὶ πρᾶό-
την συζῆν, εἴτε φθόνον
καθαροῦ, εἴτε ἀλκοῦ καὶ

Nam siue quispiam
virginalem pudicitiam
adamarit, siue nuptiarum
temperantiam colat,
siue iracundiam conti-
nere, vitamque man-
suetè traducere, siue

Omnium
virtu-
tū con-
ciliatrix
est pre-
catio.